

Sygn. akt IX W 1917/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. P. S.

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2017 r. i 07 września 2017 r. sprawy

D. W.

s. M. i J. z domu H.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że: W dniu 02 maja 2017r. o godz. 20:45 przy ul. (...) w O. zaparkował pojazdem marki C. o nr rej. (...) nie stosując się do znaku B36 „zakaz zatrzymywania się”, czym wykroczył przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji

- tj. za wykroczenie z art. 92§1 kw

ORZEKA:

I. **obwinionego D. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 92 § 1 kw skazuje go na **karę 200 (dwieście) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (sto) złotych i opłatą w kwocie 30 (trzydzieści) złotych.**

Sygn. akt IX W 1917/17

UZASADNIENIE

D. W. obwiniony został o to, że w dniu 02 maja 2017r. o godz. 20:45 przy ul. (...) w O. zaparkował pojazdem marki C. o nr rej. (...) nie stosując się do znaku B36 „zakaz zatrzymywania się”, czym wykroczył przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji tj. za wykroczenie z art. 92§1 kw

Obwiniony mieszka w O. , pozostaje na utrzymaniu rodziców, pracuje dorywczo , nie ma nikogo na własnym utrzymaniu, jest kawalerem.

W dniu 2 maja 2017r strażnicy miejscy P. K. i M. S. (1) pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie O.. Około godziny 20.45 jechali ul (...). Zauważyli samochód marki C. o nr rej (...) stojący w miejscu obowiązywania znaku B-36 zakaz zatrzymywania się. Podjęli interwencję. Pojazd stał na chodniku na wysokości budynku (...), pomiędzy dwoma wjazdami na plac (...). Zaparkowany był przodem w kierunku (...). Znak B-36 znajdował się przed nim . Przy pojeździe

nie było kierowcy. Po chwili do samochodu podszedł obwiniony. Towarzyszył mu C. O. (1). Obwiniony poinformował strażników miejskich, iż to on był kierowcą pojazdu, okazał im dowód osobisty i prawo jazdy. C. O. (1) nie uczestniczył w rozmowie, nie zabierał głosu. Obwiniony odmówił przyjęcia mandatu karnego. Został pouczone o skierowaniu wniosku o ukaranie do Sądu, podał swój adres dla korespondencji. Po zakończeniu interwencji obwiniony wsiadł do pojazdu na miejsce kierowcy i obaj mężczyźni odjechali.

Właścicielką pojazdu marki C. o nr rej (...) jest matka obwinionego J. W..

(d. notatka k 1, szkic k 2, zdjęcie k 23, 26, karta zdarzenia k 27, protokół rozprawy k 20a, 28a)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż nie jest w stanie określić kto kierował samochodem w dniu zdarzenia. Oświadczył, iż z kolegą C. O. (1) pojechał samochodem matki na (...) przy ul (...). Poruszali się od strony skrzyżowania Plac (...) i zaparkowali między dwoma bramami wjazdowymi do magazynu (...), po lewej stronie drogi na chodniku. Nie widział znaku zakazu. Udał się na(...). Kolega powiedział mu, że strażnicy miejscy stanęli przy samochodzie. Wyszedł zapytać co się stało. Zapytali go, czy to on kierował pojazdem, nie odpowiedział im. Wskazali na znak zakazu zatrzymywania się znajdujący się w odległości 100m od pojazdu. Obwiniony przyznał, iż znak ten obowiązywał w miejscu, w którym zaparkowany był pojazd. Oświadczył, iż nie widział go jadąc od strony Pl. (...). Wyjaśnił, iż nie miał obowiązku chodzić po drodze i szukać znaków. Strażnicy proponowali mu ukaranie mandatem, lecz nie wyraził zgody na jego przyjęcie. W czasie tej rozmowy jego kolega stał obok.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, uznając je za przejaw przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Twierdzenia obwinionego pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków- P. K. i M. S. (1).

M. S. (1) zeznał, iż podjął interwencję po zauważeniu pojazdu zaparkowanego przy(...) przy ul (...) w miejscu obowiązywania znaku zakazu B-36. Do pojazdu podeszło dwóch mężczyzn. Rozmawiał z nim tylko obwiniony. Drugi mężczyzna nie odzywał się. Zapytał obwinionego czy to on jest kierowcą tego pojazdu. Obwiniony potwierdził i podał dokumenty najprawdopodobniej dowód osobisty lub prawo jazdy. Został poinformowany o przyczynie kontroli. Świadek zeznał, iż proponował mu ukaranie grzywną nałożoną mandatem karnym, obwiniony odmówił jego przyjęcia. Po zakończeniu interwencji obwiniony wsiadł za kierownicę pojazdu i obaj mężczyźni odjechali. Świadek zeznał, iż na miejscu zdarzenia nie miał żadnych wątpliwości kto kierował pojazdem i zaparkował go w miejscu objętym zakazem. Obwiniony od razu wskazał że to on był kierowcą. Według świadka pojazd ten stał w odległości około 20m od znaku B-36.

P. K. zeznał, iż pojazd stał w okolicach (...) znajdującej się przy (...). Zaparkowany był w miejscu obowiązywania znaku B-36. Do pojazdu podeszło dwóch mężczyzn. M. S. (1) podał powód interwencji. Obwiniony oświadczył wówczas, iż to on prowadził samochód, okazał prawo jazdy. Świadek zeznał, iż nie pamięta już kto odjechał tym pojazdem po zakończeniu czynności. Według niego znak zakazu znajdował się w odległości około 100m od pojazdu.

Sąd podzielił zeznania w/w świadków uznając je za logiczne, rzeczowe. Korespondują z notatką sporządzoną przez M. S. w dniu zdarzenia bezpośrednio po przedmiotowej interwencji. Należy zauważyć, iż z zeznań wyżej wymienionych wynika jednoznacznie, że obwiniony na miejscu zdarzenia wskazał, iż to on był kierowcą pojazdu. Kwestia ta nie budziła wątpliwości. Nie podawał wówczas, iż pojazdem kierowała inna osoba. Obecny przy tych czynnościach C. O. (1) nie zabierał głosu i nie był wskazywany jako kierowca i sprawca zdarzenia. Świadkowie zgodnie wskazali, iż pojazd stał w miejscu obowiązywania znaku B-36. Różnice w ich zeznaniach dotyczą jedynie odległości od znaku w jakiej zaparkowany był pojazd. Miejsce to wynika natomiast ze zdjęcia załączonego do akt sprawy -k 23, oraz szkicu - k 2. Samochód marki C. o nr rej. (...) stał na chodniku na wysokości placu przy budynku(...) pomiędzy wjazdami na ten plac, za znakiem B-36. Zakaz zatrzymywania się wynikający z tego znaku obowiązywał w miejscu zaparkowania pojazdu.

Za niewiele wnoszące do sprawy Sąd uznał zeznania właścicielki pojazdu J. W.. Nie widziała kto jeździł jej pojazdem w dniu zdarzenia i kto zaparkował go przed(...). Oświadczyła, iż użyła samochód synowi bo takie są potrzeby. Widziała także jak kierowali nim koledzy syna.

Podobnie Sąd ocenił zeznania C. O. (1). Zeznał on , iż jest dobrym kolegą obwinionego. Pamięta jak jechał z nim na (...)w stronę (...) . Zatrzymali się na chodniku . Nie pamięta natomiast kto kierował samochodem i kto zaparkował go na ul (...). Podczas rozmowy obwinionego ze strażnikami miejskimi nie włączał się do niej, nie interesowała go. Przyznał, że zdarza mu się jeździć tym pojazdem jako kierowca oraz jako pasażer.

C. O. (1) nie wskazał osoby która kierowała pojazdem i zaparkowała go w miejscu obowiązywania znaku B-36. Z zachowania w/w wynika natomiast, iż nie angażował się w wyjaśnianiu sprawy i nie uczestniczył w rozmowie ze strażnikami miejskimi, co wskazuje na to, iż nie on był osobą która pojazdem kierowała. Koresponduje to zeznaniami strażników miejskich , którzy od obwinionego otrzymali potwierdzenie, że to on był kierowcą pojazdu. W trakcie interwencji , wiedząc czego ona dotyczy, oraz mając świadomość grozących konsekwencji, ani obwiniony ani C. O. nie podawali, iż kierowca pojazdu nie był obwiniony.

Mając powyższe na uwadze wina obwinionego nie budzi wątpliwości, a polega na tym ,że zaparkował pojazd marki C. o nr rej. (...) na ul (...) w O. nie stosując się do znaku B36 „zakaz zatrzymywania się” .

Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art. 92§1kw .

Znak zakazu obowiązuje na drodze na której został ustawiony od miejsca jego ustawienia - §15 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych. Znak B-36 oznacza zakaz zatrzymywania pojazdu i dotyczy tej strony drogi , po której został umieszczony , z wyjątkiem wyznaczonych miejsc; obowiązuje do odwołania lub umieszczenia znaku B-35 , a jeśli nie został odwołany znakiem oznaczającym koniec zakazu , to obowiązuje do najbliższego skrzyżowania -§ 28 i §32 cyt. rozporządzenia.

Z załączonego zdjęcia i szkicu z dnia zdarzenia wynika, iż samochód marki C. o nr rej. (...) stał za znakiem B-36, po tej samej stronie drogi co znak. Odległość pojazdu od znaku nie była znaczna . Znak nie został odwołany, obowiązywał w miejscu zaparkowania pojazdu.

Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 200 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Sąd na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania i opłatą w łącznej kwocie 130 złotych.